

VETTU OKA

Ei lokalavis for Myklabust,
Mykjå, Tuastad, Røyksund og
Fosen

Alle slags herlige nyheter fra et fantastisk flott område

Juni 2016

Radlekafèen på tur

Radlekafèen har vært på tur til Røvær. Les mer på side 8 og 9

Ognsurnå

«Me viser til fellesmøtet for alle byg-
dene i nærleiken, som blei heldt i
Ognsurnå den 6. juni...»
Les mer på side 5

Vis meg din postkasse...

Har du tenkt på hva postkassen din
forteller om deg, eller naboen din?
Side 14 og 15

Dikt og bilde

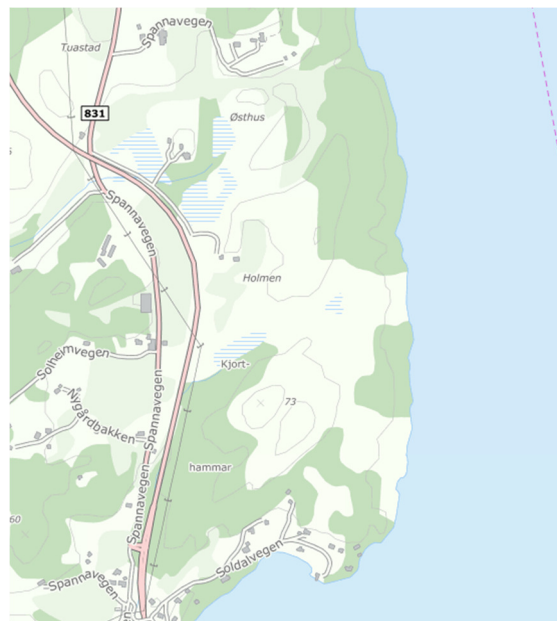
Marit er på plass med vakkert dikt og
bilde på side 12

Korpsmusikk i friluft

Få med deg de flotte bildene av korpset og invitasjonen til
korpsmusikk i friluft side korpsmusikk i friluft på side 12

Østhus

Kart over Østhus. Les historie på side 3 og 4

Førsta siá

Redaksjonen

Inger Lise Breivik
Rita Hellesund
Tor Bjørn Moen
Harald Kjetland
Per Emil Mokleiv
Joar Falkeid
Rolf Bøe
Kenneth Halleland (*Ognsurnå*)
Tor Inge Myklebust (*Han Norante*)
Signe Kjetland (*Korrekturleser*)
John Sverre Johnsen (*Illustratør*)
Marit Stueland (*Fotograf og dikter*)

Tips!

Tips til saker og andre tilbakemeldinger mottas med takk.

Liker du avisen og vil støtte oss?

Det koster å trykke aviser og vi er avhengige av både annonsesalg og andre bidrag for å kunne lage Vettu ka. Vi takker for alle bidrag vi har fått og får.

Kontonr: 3361.16.31613. Takk!

Abonnement

De som ikke er så heldige at de bor i våre flotte bygder, kan få avisa tilsendt på epost eller lese den på www.vettuka.com.

Send oss din epost på:
vettuka@hotmail.com

Annonsering

Ønsker du å annonsere i Vettu ka? Ta kontakt på epost, så avtaler vi annonsestørrelse, hvilken utgave du vil annonsere i og om du har en ferdig annonse eller om vi skal lage en til deg.

Priser:

1 side: 1000 kr

1/2 side: 500 kr

1/4 side: 250 kr

facebook.com/lokalavisavettuka

www.vettuka.com

Kontakt oss!

vettuka@hotmail.com

990 47 707 (Rita)

416 98 706 (Inger Lise)

KIWI mini pris

Kjøp kjapt, trygt og billig

Strålende humør
hos
Kiwi Vormedal

Åpningstider:

Hverdager 07:00 - 23:00

Lørdag 08:00 - 20:00

Du finner oss i Vormedalsveien 340

Østhus

Østhus er ein liten gard på vestsida lengst ute i Førresfjorden.

Østhus ligg til Førresfjorden, Høieholmane i bakgrunn.
Foto: Widerøe Flyselskap as 1961

Han strekker seg som eit smalt belte frå grensa mot Mykje i nord og sør til Røyksundkanalen. Langs heile vestsida skifter han med Tuastad.

Opphavleg må Østhus ha vore ein del av Tuastad som dermed i ei fjern fortid nådde ned til Førresfjorden. Det er difor uvisst om dei funna og dei fornminna vi kjenner her på Østhus eigentleg høyrer til den eine eller den andre av desse gardane. Det ligg nemleg to gravrøyser ned frå tunet som viser at her vart det gravlad folk alt i heiden tid.

Østhus tyder den ytste garden, eller det ytste tunet. Dette treng ikkje bety den ytste garden på fastlandet på denne sida av Førresfjorden. Det er meir rimeleg å rekna det som det ytste tunet sett i høve til det eldste og opphavlege tunet på den førhistoriske garden Tuastad. Og eit slikt tun kan det ha funnest alt før kristendommen nådde landet vårt. Seinast i mellomalderen vart så dette tunet med innmark og noko utmark skilt frå Tuastad som eiga gardseining. Dette tunet låg nok der det seinare har lege, ikring 50 moh rett opp frå Østhusvika med den sentrale innmarka ikring.

Arbeidsgarden på Tuastad, grannegard til Østhus.
Foto: Widerøe Flyselskap as 1961.
Kilde: Karmøy Kommune, Tidsmaskinen.no

Østhusgarden like aust for Tuastad arbeidsgard. Bruks nummer 2 til venstre og bruksnummer 1 til høgre. Bak Mykjå og Mykjjevikjå.
Foto: Widerøe Flyselskap as 1954

Foto: Widerøe Flyselskap as 1961.
Kilde: Karmøy Kommune, Tidsmaskinen.no

I dag går grensa i sør over søre kanten av Kjerthammar. Opphavleg nådde Østhus like sør til Røyksundkanalen. I førre århundre vart ein del av Østhus skilt ut og slege saman med ein stor del av Tuastad på ein slik måte at det vart laga ein ny og ung gard som fekk navnet Røyksund. Fleire av dei som budde på det "opphavlege" Østhus er difor å finna under Røyksund.

Østhus vart liggande øyde i nedgangstida etter Svartedauden vinteren 1349-1350, og vart ikkje tatt opp att or øyde før langt ut på 1600-talet. Han har vel i øydetida vore nytte til beite og slått av dei som budde på Tuastad. Første gongen vi finn folk nevnt på Østhus i ny tid er i 1624. Den mannen som budde der då, han heitte Knut, var truleg den mannen som rydda garden or øyde. Etter det har vi kjennskap til dei fleste som budde her.

Fortsetter neste side.....

Østhus fortsetter

Foto: Widerøe Flyselskap as 1961

Kilde: Karmøy Kommune, Tidsmaskinen.no

Innløpet til Røyksundkanalen . Foto: Widerøe Flyselskap as 1954

Kilde: Karmøy Kommune, Tidsmaskinen.no

Økonomisk tilhøve

I 1723 er det sagt om Østhus at garden er lettvunden. I 1668 kunne han tåla ein utsed på 3 tønner korn. I 1723 meinte kommisjonen at

dei kunne så berre 2 ½ tønner og hausta 11 tønner korn her. I 1802 var dei tilsvarande tala 4 ½ tønner og 28 tønner, så det må ha gått føre seg ei viss nyrydding utover i 1700-åra. Dette heldt fram utover 1800-

åra. Og i 1865 sådde dei to brukarane til saman 1/8 tønne bygg, 6 tønner havre og 5 tønner poteter.

Det var også husmenn under Østhus som hadde åkrar rundt husa sine. I 1723 er det sagt at dei plassa kan så ¾ tønne korn og hausta 2 tønner. I 1865 sådde dei i alt 12 tønner havre og 9 ¼ tønner poteter. Men då var dei heile seks husmenn med jord.

Også husdyrhaldet visar framgang utover på 1800-talet. I 1668 vart garden vurdert til å tåla 1 øyk og 9 naut. I 1723 sa kommisjonen at dei kunne fø 1 hest, 4 naut og 4 sauer her. I 1802 var dei tilsvarande tala 1 hest, 6 kyr, 2 ungnaut og 14 sauer. Teljinga frå 1865 fortel at dei då fødde 2 hestar, 11 kyr, 36 sauer og 1 gris på dei to bruka som då fanst. Men i tillegg var det seks husmannsplass som fødde i alt 14 kyr, 51 sauer og 2 grisar. Det vesle gardsvaldet må då ha blitt utnytta til det ytterste.

Bruks og eigedomstilhøve

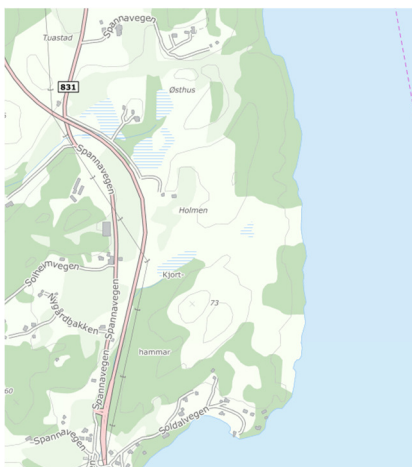
Frå Knut første gong er nevnt i 1624, er garden Østhus nevnt berre med ein brukar like fram til 1852. Då vart han delt i to bruk med det eine ikring dobbelt så stort som det andre. Seinare på 1800-talet vart den sørlegaste delen av marka skilt frå og lagt til den nyskapte garden Røyksund. Eit nytt bruk, brn 3 vart ikkje fråskilt før i 1909.

Før 1838:	Matr. nr 70
	Skyld 3 spann korn ½ laup smør
1838-1851	Matr. nr 6, løpenr. 17-20
	Skyld 3 dalar 3 ort 1 skilling.
1851-1886	Matr. nr 76, løpenr. 419
	Skyld 3 dalar 3 ort 1 skilling.
1886-1956	Gardsnr 83
	Skyld 3 mark 52 øre
1965-	Gardsnr 121
	Skyld 3 mark 52 øre

Dei fleste som har budd på Østhus, har vore leiglingdar.

Garden var som grannegarden Tuastad geistleg gods. ½ vett korn låg til Halsnøy Kloster i Sunnhordaland, som også åtte Tuastad. Resten ½ laup smør, vart det Ulstein kloster som åtte. Halsnøy sin part er i 1670 ført under "sekretær Giise", men i 1672 kjøpte rådmann i Stavanger Matias Bugge, som budde på Risøy i Haugesund, heile garden Østhus. Før hundreåret var over hadde Ola Ingebretsen på Kolstø, seinare Visnes og Søre Våge kjøpt Østhus. Han gav garden i 1723 til andre kona si, Torborg Rasmusdtr. som vart gift opp att etter at Ola var død, med Engel Ellefsen ved Melandsjøen eller Klafthus. Dottera deira, Gjertrud Margrete og mannen Eilert Jakobsen, arva Østhus etter dei. Garden gjekk vidare i same slekta til han enda opp hos Ola Pedersen Draland som var den siste av slekta som sat med Østhus. Han delte garden i 1852 og bygsla han bort til dei to mennene som skulle bli dei første sjølveigarane, nemleg Gabriel Olsen og Ola Olsen.

Ved sida av brukarane på Østhus har det gjennom hundreåra budd ei rekke husmenn langs strendene her. Mange av dei er berre nevnt Røyksund, men vi finn også plassnavn som Berget, Dåhaugen, Sjøhammar, Svartemyr, Nordnes og Haugen.

Kart over Østhus, Kilde: www.fonnakart.no

Kilde: Karmøy Bygdebok, Avalsdsnes II

Forfatter: Arnvid Lillehammer

LYSNING

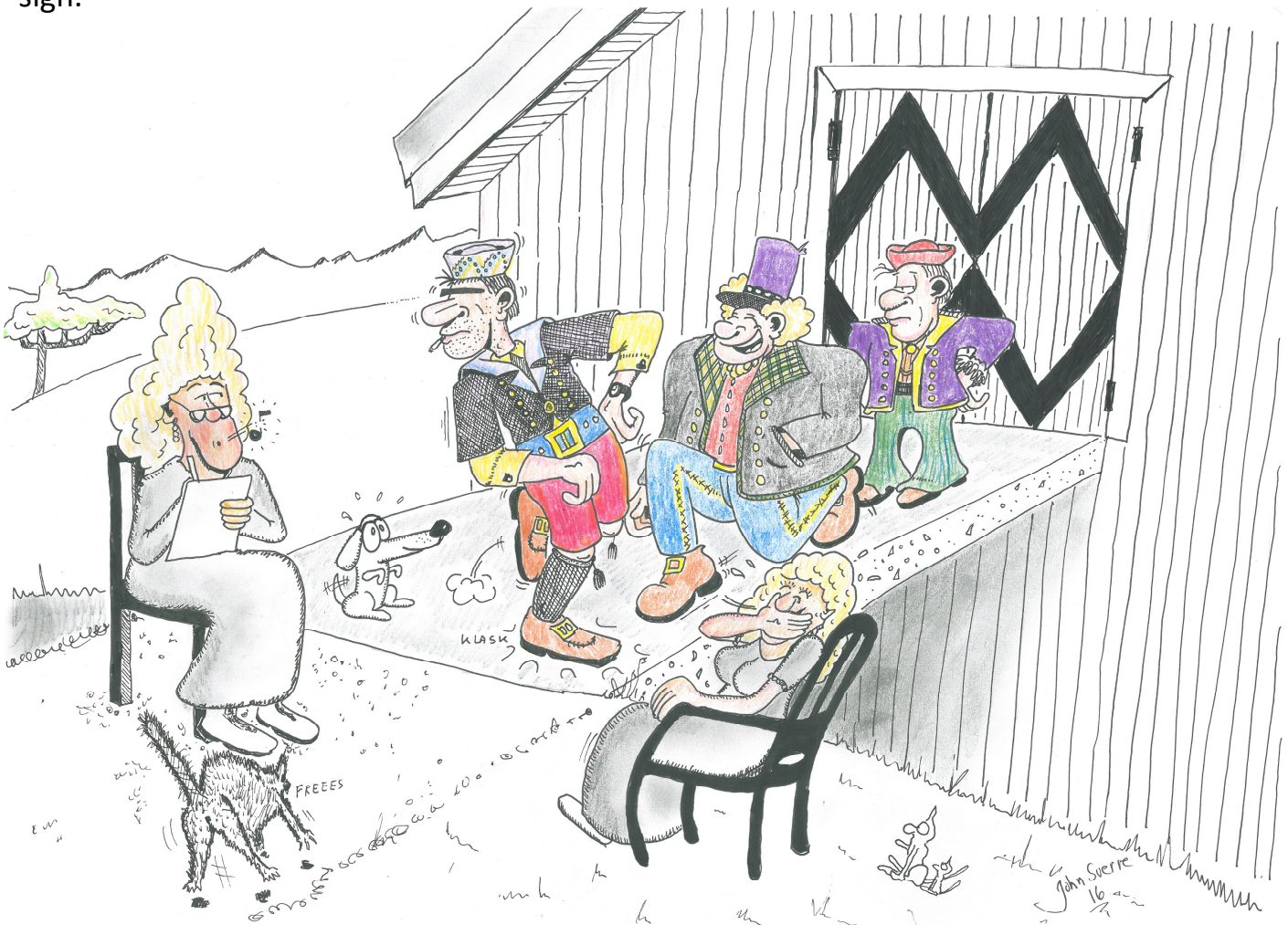
Me viser til fellesmøtet for alle bygdene i nærleiken, som blei heldt i Ognsurå den 6. juni, der dette blei avgjort:

«Det blir oppfordra sterkt til å ta i bruk den einskilte grends høgtidsdrakt (bunad) under eit kvart offentleg samvære og til alle høgtidsdagar. Dei som ikkje har høveleg festdrakt og heller ikkje har mønster til ein sådan, kan ta kontakt med Vallborg Pikkøy Kalvanes. Ho har mønster til dei fleste festdraktar, og til den noko uvanlege festdrakta frå Stølaleitet. Det blir og hevda ynskje om at folk tar kontakt med Gudvald Ognsurå for samla framsyning dersom nokre bygder ikkje har slikt dei kallar «catwalk».

Dei vart samde om å ta i bruk alle bunader og høgtidsdraktar. Dei einaste som var tvilande til saka var dei som hadde bustad i Haglandsbrekkå. Dei vart ikkje visse på om dei i det heila hadde ein slik skrud, men dei leiande i bygda lova å granska saka og såleis vil den varta klar til komande 17. mai.

Vallborg P. Kalvanes

sign.

35⁰⁰
PR. PK

KJØTTPØLSE

Uten skinn, Nordfjord, 800 g, 43,75 pr. kg

63⁰⁰
PR. KG

SOMMERKOTELETT

Nordfjord, 63,00 pr. kg

5⁰⁰
PR. STK

KRONE-IS SJOKOLADE/JORDBÆR EVENTYR IS

Geia Food, 120 ml, 41,67 pr. l

59⁰⁰
PR. PK

COLA X 6PK

Grans, 6-pk, 6,56 pr. l, eks. pant

Gjelder Rogaland til og med 25.08.2016 - Kun til private husholdninger. Vi tar forbehold om eventuelle trykkfeil og at noen varer kan være utsolgt.

REMA 1000

Fra Tuastadrevyen

Vi fortsetter med vår presentasjon av viser fra revyene på Tuastad og er nå kommet til 1993. OL på Lillehammer nærmet seg med stormskritt og hva var vel mer naturlig enn å gjøre scenen om til et hotell. Revyen ble en stor suksess og et av høydepunktene var Einar Våges fremføring av «Direktørens hilsen». Teksten er skrevet av Aage Halleland og melodien er «Hvorfor være stor når en er lykkelig som liten».

Eg går her å streve og prøve å kreve,
at alle en innsats for bygda må gjøre.
Hotellet skal vokse ja kontoen også, som graset bak do.

Når rommene fylles å eg får min hyllest.
Maten den smaker, desserter og kaker.
De ansatte smiler og eierne lever «de lux».

Refreng:

*Her ser du direktør med vett og vilje.
En bløff det er at store går det ille.
Ja, hvorfor ikke være stor, jeg trives ei som liten.
De fleste gikk det ille, som ikke noe ville.
Å skulle vi nå motgang få, konkurser er jo mote.
Det går som fot i hose, vi starter opp igjen.*

Du ser det på dressen, den sylskarpe pressen.
At her er en mann med den rette adresse.
Adressen er Røyksund, eg drive hotellet med stil.

Om du ei er erfaren, ta en tur innom baren.
Sett deg på krakken, ta en cognac til kaffen.
La humla så suse og blodet det bruse i vei.

Refreng

Pesto til sommermaten

Ingredienser:

- 1-2 planter basilikum
- 1 pose usaltede pistasjnøtter
- 2-3 fedd hvitløk
- 2 ts salt
- 1 kopp revet parmesan
- Saften fra 1,5 lime
- 3-4 dl olivenolje

Ha alt utenom oljen i blenderen og kjør sammen mens du har i litt olje av gangen. Prøv deg frem med mengde olje.

Det blir nok pesto til å fylle et stort syltetøyglass. Oppbevar i kjøleskap så har du i flere dager.

Bruk den feks som salatdressing, til pasta eller på brødskiva med god skinke. Og den er super til grillmaten!

RADLECAFÈEN PÅ TUR TIL RØVÆR

Idylliske Røvær

I år ville vi gjenta suksessen fra i fjor med en tur for alle, som er flittige brukere av radle-caféen vår.

I fjor dro vi på busstur til Rullestad, så i år ville vi dra til havs, nærmere bestemt til Røvær kulturhotell. Vi var så heldige å få midler fra både Haugesunds avis, gjennom «julestjerna 2015» og fra Skudenes og Aakra sparebank, som var øremerka foreninger som gjør noe for innbyggerne, og til dette formål passet cafeen vår perfekt.

Diskusjonene var mange om hvor vi skulle dra og valget havnet på vakre øya Røvær. Påmeldingsliste ble lagt ut og over 30 personer meldte seg på og middag og båt ble bestilt til den 25. mai. At noen hadde gode kontakter er helt sikkert, for dagen kom med strålende sol og nesten vindstille. Vi møttes på kaien i byen kl 10.40. De som kjørte fylte opp bilene og resten tok Vormedalsbussen.

Båtturen tok bare en halv time og de som ville ble satt i land ved Røvær kulturhotell, mens de sprekeste tok båten videre til butikken og gikk derfra for å trimme litt før maten. Da vi ankom kunne vi få kjøpe kaffe og lapp for en femtilapp, altså over dobbelt så dyrt som hos oss. Lappene våre er til og med mye bedre, det var alle enige om. Vi benka oss på kaien i sola og «raddelet» gikk der også «nett som på bygdahuset».

Vi fant oss en lun plass utenfor hotellet

Er det regningen som kontrolleres av sjefen vår, mon tro?

Kaffekos

Fortsetter neste side....

Tordis Rasmussen er en kunnskapsrik foreleser

Røvær kulturhotell

Klokka ett samlet vi oss i spisesalen på Røvær kulturhotell. Vi hadde leid inn en foredragsholder, *Tordis Rasmussen*, som hadde vært lærerinne på øya i alle år og som nå var pensjonist. Hun fortalte humoristisk om livet på Røvær fra gammel tid og fram til i dag. Om samholdet i et så lite samfunn der alle vet alt om alle på godt og vondt. Hun fortalte og om Røværulykken i 1899 der alle om bord omkom på vei hjem fra begravelse i Haugesund og det var stort sett bare kvinner, barn og eldre igjen på øya. Etterpå ble det servert komle til middag og den smakte fantastisk.

Båten skulle hente oss klokken halv fire, så de av oss som ikke hadde trimmet bestemte oss få å gå en tur. Vi var ikke kjente på øya, men fikk beskjed om at det ikke gikk an å gå seg vill her, men det gjorde det! Vi måtte faktisk spørre en lokal om veien til hotellet. Det går som oftest bra når man kan språket, selv uten et snev av retningsans.

Turen hjem gikk fint og jeg vil avslutte denne historien på samme måte som vi avsluttet norskstilene våre på skolen; «Alle var enige om at dette hadde vært en kjempekjekk dag».

Alle var enige om at det hadde vært en kjempekjekk dag

Tekst: Bjørg Kjetland

Foto: Finn Runge

Tuastad Vormedal Skolekorps' pantebod

Da var pantebua til Tuastad Vormedal skolekorps på plass ved parkeringen ved Kiwi Vormedal. Retter en stor takk til Kiwi Vormedal for tomt, Fargerike Raglamyr som sponset oss med maling, Norovent for flaskeinnkast, Vormedal transport for flytting av pantebua og til konstruktør og byggmester

Barnasiå

Tusen takk for flotte tegninger!

Vi ønsker oss flere fremover fra barn i alle aldre. Send på melding til vettu ka på Facebook, til rita@mary-k.no eller på mobilnr 99047707. Disse er tegnet av Balder 8 år og Sikke 4 1/2 år fra Røyksund.

Balder 8 år, Røyksund

Sikke 4 1/2 år, Røyksund

Rare lover:

- I Alaska er det forbudt å se på elg fra et fly
- I Salt Lake City er det forbudt å plystre på en søndag. Du kan få 1000 dollar i bot.
- I deler av Afrika er det ulovlig å spise slanger til frokost på en søndag.
- I Alabama er det ulovlig å ha på seg en løsbart som skaper latter i Kirken.
- I Atlanta er det forbudt å binde en giraff til en lyktestolpe.
- I Texas er det ulovlig å male grafitti på en annen manns ku.
- I Nord-Dakota er det forbudt å legge seg med skoene på
- I Texas er det forbudt å oppdra alligatorer i ens hjem.
- I Kentucky sier loven at man skal bade minst en gang i året.

Hi hi
ha ha
ho ho

Dette er et uttrykk som ofte brukes når barna flytter ut. Jeg er blitt ertet for at jeg heiset flagget da minstemann flyttet ut i en alder av 21. At det var litt deilig å få huset for seg selv etter nesten tretti år med barn og ungdom i huset kan jeg ikke nekte for, enda så kjekke de er alle tre.

I dag betyr uttrykket noe helt annet. Min kjære (Harald) er veldig interessert i fugler. Han studerer de ikke akkurat, men mater de trofast hver vinter og har fuglekasser i trær og stolper om våren. I tillegg har han forskjellige fuglebøker både med og

uten lyd. I fjor da han fylte år fikk han fuglekasse med kamera i gave av barna. Snakk om suksess! Sent i februar ble kassen hengt opp på husveggen og en tv-skjerm kom på plass i stua. Nå var det bare å vente. En dag kom det en blåmeis med nebbet full av mose og tok til å lage reir. Den fløy ut og inn hele dagen før den plutselig en dag dro alt ut igjen. Etter noen dager var det på an igjen og nå gjorde den reiret ferdig. Først danderte hun (vi antok at det var en hun) det med mose, deretter ull eller fjær. En morgen vi kom inn i stua var

det kommet et egg i reiret. Harald hadde lest at blåmeisen la mellom 7-14 egg og det kom et nytt egg hver dag til det lå 9 små kuler i redet. Blåmeisen begynte å ruge, men fløy litt fra og til i begynnelsen. Etter en stund lå hun meste parten av tiden mens maken fløy til og fra og matet henne.

18. mai ble det første egget klekket og en liten lyserød klump kom fram. Etter dette kom det en om dagen til alle ni var ute. Noe vakkert syn var det ikke den første uka, men glupske det var de! Foreldrene fløy ut og inn hele dagen med mat og hver kveld klokka åtte la hunnen seg på ungene. Da var det natt. Snakk om kustus!

En dag vi kom hjem fra radle-café lå mora død på trappa vår. Det var nok huskatten vår, Pippi som hadde tatt den, for hun stod stolt ved siden av og forlangte skryt. Det fikk hun IKKE! I stedet ble det innført husarrest (les: være inne når vi er borte). Vi var spente på hvordan det skulle gå med ungene nå. De hadde vokst en del og begynt å få fjær. Man skal virkelig ikke undervurdere alenefedre. Faren fløy inn og ut hele dagen; inn med mat og ut med «bæsj», men den overnattet aldri slik moren gjorde. Etter ca. 3 uker var fuglungene blitt nesten like store som faren og flakset vilt inn i kassen.

Vi fulgte spent med for å se når ungene fløy ut og Harald utstyrte seg med vannflaske, som våpen på dagtid, for å jage bort jaktlystne katter som benket seg nedenfor kassen når de små stakk nebbet ut. En dag etter en handletur var reiret tomt da vi kom hjem. Skal jeg være ærlig hadde jeg ikke lyst til å heise flagget denne gangen. Det ble lik-som så tomt i heimen! Det må være alderen tror jeg..

Har du bidrag til Vettu Ka?

Det kan være en tekst du har skrevet, et gammelt bilde, et dikt eller noe annet du vil ha med i avisen.

Ta kontakt med:

Inger Lise

Tlf: 41698706

E-post: inger_liseb@hotmail.com

Rita

Tlf: 99047707,

E-post: rita@mary-k.no

Korpsmusikk i friluft!

Søndag 21. august blir det konsert i Tuastadmarka!

Turen starter klokken 12.00 fra parkeringsplassen på Snik. Første konsert blir i krysset Ytre Røyksund/Tuastad/Snik, der hvor lodd-boka ligger. Deretter går turen videre til Tuastad bygdalag. Her spiller korpset nok en gang. For de som har opparbeidet seg god appetitt, er det duket for søndagsmiddag inne på bygdahuset. Meny er ikke bestemt enda, men det blir garantert noe de fleste liker.

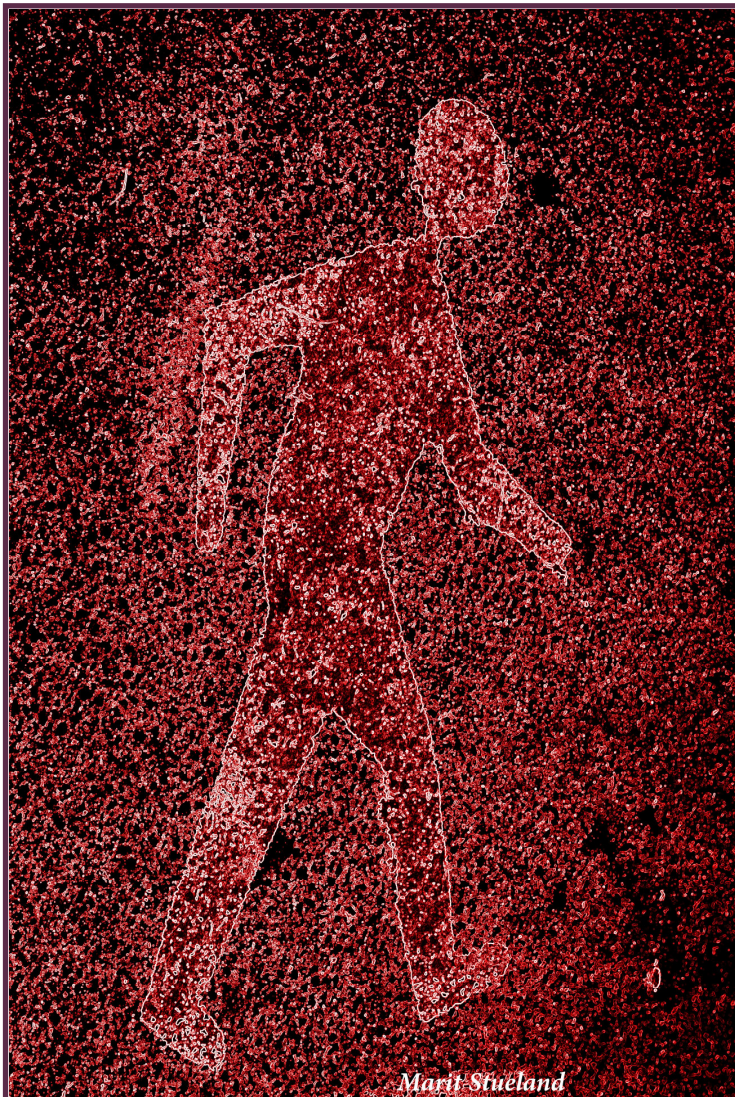
Tuastad & Vormedal skolekorps er blitt trukket ut til å være med på korps- og friluftstur og håper flest mulig har lyst til å være med på turen!

Foto:

Bilder av korpset i svarte jakker:
Meling Media

Øvrige bilder:
Elisabeth Velde

EG FINNE MEG IKKJE I DET

Eg finne meg ikkje i det!

Eg finne meg ikkje i
at noen eg e gla i
blir trakassert
fordi
de har
ein aen legning
ein aen hudfarge
ein aen religion
ein aen kultur
eller
ein eller aen funksjonshemming.

Det e trakasseraren
som e feilvare:
«Snu
forstørrelsesglasset
mot deg sjøl»!
For
me finne oss
ikkje i det.

Marit Stueland

1 Klasse Tuastad Skole 1998

1.rekke fra venstre:

Marianne Naustvik, Kristian Aasbø
Hansen, Martin Lillesund,
Anthony, Arne Jacob Sørbo, Judith
Susort

2.rekke fra venstre:

Astrid Braadland (lærer), Dan Ove
Jordalen, Helene Helle Hansen,
Trygve Myge Breivik, Kjersti Stuvik,
Tone Moksheim (lærer)

3.rekke fra venstre:

Ole Andre Foss, Fredrik Olsen,
Haakon Norheim, Kristine Ørke,
Eirik Storesund

Vis meg din postkasse og jeg skal si deg hvem du er . . .

Tekst og foto: Signe Kjetland

Min far er avisbud for VettuKa og en dag ble jeg med, som passasjer og fotograf. Det er noe fascinerende med postkasser. De taler liksom sitt eget språk. Noen står der så majestetiske, rette i ryggen med flotte motiv. Andre ikke fullt så stilige, mer slitt og klar for utskiftning for lengst. Med stor fare for å fornærme noen, tok jeg kameraet med meg på turen. Ikke fordi jeg ønsker å henge ut naboene, men mer for å se om jeg kunne få en liten historie ut av disse firkanta boksene som står der i all slags vær mens de forsøker å ortelle oss noe.

Vi ser disse single, litt ensomme postkassene, som ser ut som de kunne trenge en nær venn. Jeg føler litt vemod når jeg ser disse. De ser litt lei seg ut på en måte, men det gjelder ikke alle single postkasser altså.

Vi finner de som ser ut til å ha det litt bedre enn andre, de som ikke lider noen nød. De som faktisk har eget hus med tak og greier, som til og med er nymalt. Det kan se ut som om noen tørker støv eller pollen av disse postkassene. De har liksom nesene i sky og virker litt høy på seg selv. «Ikke kom her og tøff deg!» Når disse single «upperclass-kassene» i tillegg står ved siden av skiltet «privat vei, ingen innkjøring», da er det bare å rygge unna. Her skal ikke hvem som helst komme og ta seg til rette altså! Jeg lurer jo på hva i all verden som hadde skjedd dersom vi var så frekke at vi kjørte inn likevel og valgte å overse skiltet. Hva hadde da møtt oss? Tenkt om vi ønsket å banke på og servere litt kaffe fra medbrakt termos, hadde vi blitt møtt av en illsint hund opptrent til å sette tennene i ulydige bygdefolk da? Nei det er best å være lydig og legge lokalavisa raskt oppi kassen og komme seg videre.

Det er noen postkassestativer som gjør meg i godt humør og. Det er de som forteller meg at her er det plass til alle. Noen stativer har sånt fellesskap at de til og med tilbyr noen kasser plass på sidene. Det ser nesten

ut som disse kassene har det litt gøy. Jeg tror de har seg en liten fest når ingen ser de. Her er det plass til både de som flasser litt, har litt dårlig lokk eller samler på brev fra posten.

Ingen skal gjøres forskjell på. For det er virkelig noen kasser som burde vært laget spiker av for lengst. Stakkars arme sjeler som må stå der i all slags vær og vind. Mon tro om de skammer seg litt, eller er de så sta at de tenker at her skal jeg ikke la meg knekke uansett hvor sliten jeg er?

Jeg ser jo at noen er blitt trøsta litt med et lite plaster rundt magen, eller Mac Gyver-tape som vi kaller det her i huset. Det hjelper sikkert på å holde innmaten på plass, tenker jeg. Lurer på om de skjems litt? Tror jeg hadde vært litt flau om nabokassen var den kule typen med tatovering på magen og navn skrevet med sirlig skrift med gullbokstaver.

Kassen kunne til og med vært bestilt på nettet, ikke kjøpt på en hvilken som helst postkasse-butikk. Kanskje den til og med var en sånn «snobbe-kasse», eller laget i norsk design med blomster på. Hvordan vil da kassen med tape rundt magen føle seg? Da nytter det jammen ikke om plasteret tåler en støyt altså!

Noen ganger lurer jeg på om postmannen her har litt tungt for det. Om han eller hun må ha ting inn med t-skje. Eller til og med inn med en diger sleiv. For det holder ikke med et enkelt klistremerke på postkassen som forteller at den ikke vil fylles opp med reklame. Nei det bør helst være minst 4 (ja du leste *fire!*) merker for at disse, som kjører med posten, skal forstå. De har da, tross alt, tatt billappen? Hjernekapasiteten må da være på plass da, eller? Det er sikkert for å forsikre seg at her er en kasse som absolutt IKKE vil ha reklame eller uadresserte aviser. Hva med VettuKa avisa da? Vil de ha den? Pøh, de burde ikke fått den heller, sier jeg, men her har faktisk avisbudet stemmerett, ikke jeg. Jo da disse merkene gjelder aldeles IKKE for VettuKa, den får alle uansett. Ja ikke om det er overfylt da, for det er det faktisk noen kasser som er. Disse kassene, stakkars, BURDE jo noen spandert et «nei takk-klistremerke» på. De er så over-fylte at de buler på magen. De burde vært slanket for lengst.

Fortsetter neste side.....

Noen er så heite at de må lette på lokket sitt og. Kanskje de ikke har noen som gidder å se etter at de har det bra? Kanskje har de ingen som bryr seg om hvordan de har det *inni* seg, som bare lar postmannen fylle de med dritt uten at noen bryr seg om kvaliteten? Disse kassene er det synd på!

Og så ser vi kassene som overvurderer postmannen, som bruker symboler og rekvisitter og forventer at folk skal forstå hva som menes her. For hvordan skal vi tolke en kasse som har et tau så stramt festet rundt seg at det verken går an å få opp lokk eller vippe den av pinnen? Det ser ut som den har gjort noe galt og må straffes for det. Hva er vits i en postkasse som ikke kan åpnes? Trenger en å henge der i det hele tatt? Postmannen bør forstå at her vil en ha innmat når det passer. Dette er en litt sær variant tipper jeg, en som vil være litt i fred store deler av tiden, men som innimellom vil ha påfyll. Det finnes den varianten blant oss med to bein og. Jeg nevner ingen navn altså.

Det er så viktig å hjelpe hverandre. Når noen sliter eller er litt rusten i lakken, så kan det være greit med litt støtte. Vi møtte på disse typene og. Denne gjengen så ut til virkelig å ha levd et hardt liv. Kanskje noen hadde blitt møtt med for mye is og kulde uten å beskytte seg selv? Da er det så viktig å ha venner, selv om de også har noen riper i lakken.

en sikkert servert flere varianter her uten at lokket gikk opp. Takk og lov for at ikke alle trenger så stor plass, da hadde sikkert Veivesenet reagert på at de stjal for mye oppmerksomhet langs veien.

Det er noen stativer som skiller seg ut der de står langs veien i nabolaget. Noen stativer ser ut som de har fått juling. Jeg får tanker om at det kanskje har vært noen der, som ikke burde være der, med sprengstoff

selvlaget etter rester fra nyttårsrakettene. Sprengstoff som er blitt puttet oppi en stakkars kasse og sprengt med et vanvittig smell slik at hele stativet ble skeivt. Håper inderlig at eierne kan gå sammen om å lage et nytt og mer stødig stativ slik vi ser eksempel på andre steder langs avisruta vår. Det gjør noe med humøret når en står foran et vakkert stativ der alle postkassene henger på rekke og rad uten for mange skrammer og der det i tillegg henger en vakker blomst. Det skal ikke så mye til for å gi meg ro i sjelen. Om dette hadde vært en Oscar-utdeling så skulle dette stativet fått premie for mest gjennomførte og flotteste stativ på vår avisrute.

Det er jo ikke utseende som betyr noe, det er faktisk innsiden som teller og samholdet ikke minst! På dette stativet må det være godt å henge. Her får man støtte til vanskelige

dager. Jeg ble nesten litt rørt når jeg møtte denne flotte gjengen her.

Det er ikke til å legge skjul på at noen trenger litt større plass enn andre. Er det fordi de har så høye tanker om seg selv, eller er det fordi de faktisk har så stor mage at de kan fylles med all dritt som finnes av reklame og usaklig info? Disse har selvsagt ikke klistremerker på seg. Eller iallfall bare to. Her kan postmannen pøse på med så mye innhold en bare vil. Hadde de levert ut telefonkataloger, slik som det ble gjort for evigheter siden, så kunne

Avslutningsvis vil jeg vise dere et vakkert skilt som også gjorde noe med humøret mitt på turen. Et skilt omgitt av hjerter i tre som hang på veggen mot veien til alles skue. Når jeg kom hjem spurte jeg mannen min; «Dersom du var fisker, ville du hengt opp et sånt skilt til meg og da?» Da så han meg inn i øynene og svarte sarkastisk; «På vårt skilt skal det stå. Her bor en mekaniker med huset fullt av skruer. . .»

GOD SOMMER FRA ALLE OSS I VETTU KAI

Neste avis kommer i august

ETTERLYSNING:

Jeg har brukt vinteren til å sortere revymateriell (bilder, sangtekster o.l) i permer. Jeg har få eller ingen bilder fra de aller første revyene våre fra 1992-95. Dersom du har bilder (revymateriell) fra denne tiden blir jeg glad om du tar kontakt. Vennlig hilsen Kenneth Halleland tlf: 970 90 850 kenneth.halleland@narenergi.no.

Møter Tuastad Sanitetsforening høsten 2016

- 5. september: Tuastad bygdahus kl.19.00
- 28. september: Fellesmøte hos Vormedal sanitetsforening.
- 3. oktober: Tuastad bygdahus kl.19.00
- 18. oktober: BASAR kl 18.00 på Tuastad bygdahus
- 7.november: Tuastad bygdahus kl.19.00
- 5. desember: Juleavslutning (NKS)

TB= Tuastad Bygdelag

FB = Fosen Bygdelag

B= Bedehuset

HS= Haugesund Seilforening

RV= Røyksund Velforening

KF=Karmsund Fluefiskeforening

VASKEHJELP

Haugesund Seilforening trenger noen til å vaske klubbhuset hver 14. dag. Klubbhuset ligger på Lindøy. Mulighet for mer arbeid i fra påske til høstferie da det er mest i bruk. Beregnet tids bruk er ca 2 timer om gangen.

Lønn etter avtale.

Send epost til John Berthelsen eller ring om det er noe du lurer på.

John.berthelsen@haugnett.no

Mob 95029911

St. Hans feiring på Notaberget

Lørdag 25.juni kl 1600-19.00

Det blir bål, tente griller, kiosk med kake og kaffe, lykkehjul, loddsalg og gjerne litt andre aktiviteter etter været. Kanskje blir det flaskepost i år også?

Trenger også i år gode medhjelpere til å få i havn arrangementet, så fint om de som har mulighet til å hjelpe til melder seg snarest så setter vi opp en arbeidsliste. (Britt R 456 74 230 eller Solveig 918 33 095)

Vi satser på fint vær og god stemning som alltid :) Ta med deg naboen, kompisen, slekta og hvem som helst, og kom!

Røyksund velforening

